

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

V. Albim fluuum magno animo traijcit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

rigentes, & eodem Imperatorem & Catholicam Ecclesiam sepulcro propediem consumulatum iri sperantes. Quin vero præter omnem spem convalueret, Cæsar Norlinga profectus, Norimbergam, inde Egram petit, proxime ad Bohemorum fines Ferdinandicæ ditionis, in montuosis & asperis locis situm oppidum quo etiam Ferdinandus & Mautitus iam ante venerantur. Deinde cum omni exercitu eodem die Egra decedit, & magna celeritate in Saxoniam ducit, ut Electoris, qui nuper Fribergam quoque & Misenum illustre ad Albinum oppidum, Mautitio ademerat, progressum cohereret. Sic decimo tandem die, quum continentem iuisset, ad Misenum ubi Saxo tum erat, peruenit: qui subito Cæsaris aduentu oppressus, reliquo oppido, quum sublicum pontem incendisset, ad alteram Albinis ripam castra posuit, loco admodum munito, quum & fluvius magna sui parte ad CCC. passus latius interfueret, & ripa ubi castra habebat, in crepidines passim assurgens, vada redderet difficiliora. Cæsarii transportandum quidem exercitum censebant, quomodo vero id fieri posset non expediebant, loci situ plenisque metum inquietente, & dispositis ad alteram ripam à Saxone militum stationibus, cum tormentis & nauigis aliquot, ut Cæsarianos quoquo modo impidirent.

V. Reperto tandem vado, licet profundo, Cæsarea die exercitum omnino transmittere, & cum holte, si posset, configere statuit, antequam nouas ille vires colligeret, aut socii omnibus præsidio & communitate diligenter muniris. Cæsaris vires diurna obsidione distinxeret, & sic bello in longum ducto, & Cæsare Saxonico bello occupato, socijs & reliquo præstantibus resalibi turbandi occasionem daret. Nam & Landgravius tum exercitum colligere, & propediem in campum producturus dicebatur. Præmissis ergo leuis armaturæ equitibus qui singulos sclopertos at ergo uchebant, Cæsar asturoni badio insidens, sella holos serica punicea auro fimbriata instrato, ipse auro radiante loricatectus, sine paludamento & galeam Germanorum more capite, manuque stameam lato ferro gestans, speciem magni illius Cæsaris referebat, qui transitu olim Rubicone, omni pacis conditione abiecta, in solo Victoria spem ponebat. Sic ergo quamvis difficulter transitu, alijs vi fluminis abreptis, alijs gladios transuersos ore deferentibus, & natando se saluantibus. Cæsar vteriori raga sine damno gotitus est, hostibus, qui ad prohi-

bendam descensionem reliqui fuerant, metu dilapsis. Sieidanus insignis huius viætoriae historiam uno & altero verbo absoluens, ait, Saxonem tum quum abijs quos Mulbergæ reliquerat nunc iareatur, Cæsarem utriusque ripæ potentem cum exercitu iam Albim traiecte, concionem sacram audiisse. Illud certum est, non sustinuisse ipsum exercitus illius, fascijs punicei coloris decussatis terribilis, & ipsum etiam fluminis, cuius præsidio potissimum confusus fuerat, eurus sum fuscens, asperatum.

Didici ego è Galliæ quodam magnate qui in Germania diu versatus est, Saxonem culpam Ducis sui concioni Lutheranæ tam propinquæ hoste indormitantis, in Curia Marechallum, ex Schonbergiorum familia, reiicere, qui, utri aiebant, ab Imperatore corruptus, impedierit quo minus nunc de Cæsaris traciectione ad Ducem mature fuerit perlatus, ne Lutheru-sacra ipsius cogitationes & diuinus scilicet cultus interpellarentur. Saxonem, quamvis sero, Cæsarem iam traciecisse certior factus, exercitum ad iter instruit, & celeriter Vitebergam contendit; ita tamen ut extremum agmen catpentiholti os obuerteret. Cæsar vado reperto, & instructo primo suorum agmina, non exspectatis impedimentis & ceteris in traiectiendo adhuc per pontem ex hostium abductis nauigis factum occupatis, eum quantum potest insequitur. Quum in compito quodam forte fortuna Crucifixi Salvatoris imaginem, sacramentarij cuiusdam manu glande traecktam conspexisset, eleuatis in cœlum oculis, Mi Deus, inquit, satis ipse tu superque potens es ad tuas hodie vindicandas iniurias. Saxonem interim cum exercitu, in quo sex erant peditum & tria equitum millia, una cum viginti tormentis maioribus, longius progredientem Imperator cum quatuor omnino equitum millibus persequebatur, nullo peditatu, nullis tormentis instructus, que paullatim subsequebantur.

VI. Iam vterque exercitus ad tria confecerat millaria Germanica, unus quidem viam Vitebergam versus insistens, ut tutum assequeretur locum; alter hostis ergo in hærens, ut cum dixeret, & ad pugnam prolectaret: quum Saxonum Cæsaris agmen, quod Albanus ducebat, conspicatus, suos ad syluam quandam consistere, & eum hoste præclivum inire iuberet: qui mox terga vertentes, peditatum destituerunt, ab insequentiis
bus